

**Ενώπιον του κ. Εισαγγελέα Πρωτοδικών Αθηνών
(δια του ΑΤ Συντάγματος)**

ΜΗΝΥΤΗΡΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑ του

**σωματείου με την επωνυμία:
«ΕΝΩΣΗ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΑΤΤΙΚΗΣ»**

ΚΑΤΑ των

Γκίκα Χαρδούβελη, Υπουργού Οικονομικών και

Χρήστου Σταϊκούρα, Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών

ΙΣΤΟΡΙΚΟ

-Τη 14 Ιανουαρίου 2013 καταθέσαμε, μεταξύ και άλλων αιτούντων, στα πλαίσια του αναγνωρισμένου, με την υπ' αριθμ. 63/2012 διαταγή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, Σωματείου, με την επωνυμία «ΕΝΩΣΗ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΑΤΤΙΚΗΣ» (σχ. 1) και σύμφωνα με το άρθρο 2 του καταστατικού (σχ. 2), ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, αίτηση ακύρωσης της υπ' αριθμ. οικ. 2/83408/0022/14-11-2012 απόφασης του αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών (ΦΕΚ τ. Β' 3017/14-11-2012), με τίτλο «Επιστροφή των αχρεωστήτως καταβληθεισών αποδοχών και συντάξεων που προκύπτουν από την εφαρμογή των διατάξεων της υποπαραγράφου Γ1 του άρθρου πρώτου του Ν.4093/2012 (ΦΕΚ τ. Α' 222/12-11-2012)», καθ' ό μέρος δι' αυτής καθορίσθηκε ο χρόνος και ο τρόπος επιστροφής των «αχρεωστήτως καταβληθέντων» ποσών από εμάς (τους εν ενεργεία στρατιωτικούς των Ενόπλων Δυνάμεων), που προέκυψαν από την αναδρομική, από 1-8-2012, μείωση των αποδοχών μας με τις διατάξεις των περιπτώσεων 31-33 της υποπαραγράφου Γ1 της παραγράφου Γ του άρθρου πρώτου του ανωτέρω Ν.4093/2012.

- Το Συμβούλιο της Επικρατείας, δικάσαν στην Ολομέλειά του την 6^η Δεκεμβρίου 2013 (διασκεφθέν τη 17^η Ιανουαρίου 2014), με την υπ' αριθμ. 2193/13-6-2014 (σχ. 3) απόφασή του, δέχτηκε την ανωτέρω αίτησή μας και ακύρωσε την προμνησθείσα υπ' αριθμ. οικ. 2/83408/0022/14-11-2012 απόφαση του αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών (ΦΕΚ τ. Β' 3017/14-11-2012), με τίτλο «Επιστροφή των αχρεωστήτως καταβληθεισών αποδοχών και συντάξεων που προκύπτουν από την εφαρμογή των διατάξεων της υποπαραγράφου Γ1 του άρθρου πρώτου του Ν.4093/2012 (ΦΕΚ τ. Α' 222/12-11-2012)», καθ' ό μέρος αφορούσε την αναδρομική από 1-8-2012 μείωση των αποδοχών μας, συνεπεία της οποίας υποχρεωθήκαμε να επιστρέψουμε αποδοχές, τις οποίες ήδη εισπράξαμε, ως αχρεωστήτως καταβληθείσες.

- Την 20^η Ιουνίου 2014, με εξώδικη διαμαρτυρία – πρόσκληση και διαφύλαξη δικαιωμάτων (σχ. 4) κοινοποιήσαμε (αριθ. έκθεσης επίδοσης

7965^ε/23-6-2014 του δικαστικού επιμελητή Αθηνών Δημητρίου Παπαδάκου) στον πρώτο των αναφερομένων την ανωτέρω υπ' αριθμ. 2193/2014 απόφαση της Ολομέλειας του ΣτΕ, καλώντας τον ταυτόχρονα σε άμεση, ορθή και πλήρη συμμόρφωση με το σκεπτικό και διατακτικό αυτής.

- Έκτοτε, παρά τις επανειλημμένες δικές μας οχλήσεις, σε ουδεμία ενέργεια έχουν προβεί, αμφότεροι οι αναφερόμενοι, ως έχουν εκ του Συντάγματος και του νόμου καθήκον, προς συμμόρφωση με την ανωτέρω απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, ιδιαίτερα δε συνεχίζουν να παρακρατούν για λογαριασμό του Ελληνικού Δημοσίου, το οποίο εκπροσωπούν και να μην επιστρέφουν στους νόμιμους δικαιούχους τους, τα ποσά που παρακρατήθηκαν σε έκαστο στέλεχος των ενόπλων δυνάμεων, δυνάμει της ακυρωθείσας και εξαφανισθείσας από το νομικό κόσμο υπ' αριθμ. οικ. 2/83408/0022/14-11-2012 απόφασης του αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών (ΦΕΚ τ. Β' 3017/14-11-2012).

- Τη 18^η Αυγούστου 2014 αναγκασθήκαμε και αποστείλαμε νέα εξώδικη διαμαρτυρία – πρόσκληση και διαφύλαξη δικαιωμάτων (σχ. 5), προς αμφότερους τους αναφερομένους, καλώντας τους, ταυτόχρονα, ως νόμιμοι εκπρόσωποι του Ελληνικού Δημοσίου, να προβούν, εντός τριών (3) εργασίμων ημερών από τη λήψη της εξώδικης αυτής διαμαρτυρίας, ήτοι έως και την 21^η Αυγούστου 2014, σε όλες τις απαραίτητες ενέργειες προς επιστροφή σε κάθε ένα από τα στελέχη των ενόπλων δυνάμεων των νομίμων αποδοχών του που του παρακρατήθηκαν, χωρίς νόμιμη αιτία, δυνάμει της ακυρωθείσας υπ' αριθμ. οικ. 2/83408/0022/14-11-2012 απόφασης του αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών (ΦΕΚ τ. Β' 3017/14-11-2012).

- Μέχρι και σήμερα, από πρόθεση, σε ουδεμία ενέργεια έχουν προβεί οι αναφερόμενοι, αφενός προς αποκατάσταση της υλικής και ηθικής βλάβης που έχουμε υποστεί ένας έκαστος των αναφερόντων, και αφετέρου συμμορφούμενοι προς την ανωτέρω υπ' αριθμ. 2193/2014 απόφαση της Ολομέλειας του ΣτΕ.

- Ο δεύτερος δε των αναφερομένων γνώριζε ότι η ανωτέρω υπ' αριθμ. 2193/2014 απόφαση της Ολομέλειας του ΣτΕ ακύρωσε την υπ' αριθμ. οικ. 2/83408/0022/14-11-2012 απόφασή του (ΦΕΚ τ. Β' 3017/14-11-2012), η οποία (απόφαση) δεν είχε εκδοθεί νόμιμα, καθόσον στηρίχθηκε, σύμφωνα με το σκεπτικό του ΣτΕ, στις μη αντισυνταγματικές και ως εκ τούτου ανίσχυρες και μη εφαρμοστέες διατάξεις των περιπτώσεων 31-33 και 37 της υποπαραγράφου Γ1.

- Όφειλε δε, περαιτέρω, να γνωρίζει ο δεύτερος των αναφερομένων ότι η ανωτέρω απόφασή του δεν έχει εκδοθεί νόμιμα καθόσον ως μέλος της Κυβέρνησης τη 14-11-2012 (ημερομηνία εκδόσεώς της) ήταν ήδη γνώστης της υπ' αριθμ. 668/2012 απόφασης της Ολομέλειας του ΣτΕ, αφού διαπίστωσε δε (τη 12-11-2012 και 14-11-2012), κατά το σκεπτικό της υπ' αριθμ. 2193/2014 απόφασης της Ολομέλειας του ΣτΕ, ότι η οικονομική ύφεση συνεχίζεται και ότι η χώρα εξακολουθεί να έχει «συνεχή προβλήματα με τη φορολογική συμμόρφωση», την είσπραξη ληξιπρόθεσμων οφειλών και την προώθηση των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων, αποφάσισε να λάβει και πάλι,

μεταξύ των άλλων, ως άμεσο μέτρο για την αντιμετώπιση της παρατεταμένης οικονομικής και δημοσιονομικής κρίσης την περαιτέρω μείωση των αποδοχών μας, χωρίς ωστόσο να λάβει υπόψη του τους λόγους για τους οποίους είχε θεσπισθεί ιδιαίτερο μισθολόγιο και στο οποίο ανήκουμε οι εγκαλούντες.

ΝΟΜΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

- Σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 232 Α του ΠΚ, όπως το άρθρο αυτό προστέθηκε εκ νέου με το άρθρο 2 § 9 ν. 2479/97 ΦΕΚ 67Α/6-5-97, όποιος με πρόθεση δεν συμμορφώθηκε σε προσωρινή διαταγή δικαστή ή δικαστηρίου ή σε διάταξη δικαστικής αποφάσεως με την οποία υποχρεώθηκε σε παράλειψη ή σε ανοχή ή σε πράξη που δεν μπορεί να γίνει από τρίτο πρόσωπο και η επιχείρησή της εξαρτάται αποκλειστικά από τη βούλησή του, ή σε διάταξη εισαγγελέα σχετική με την προσωρινή ρύθμιση της νομής μεταξύ ιδιώτη και Δημοσίου ή Ο.Τ.Α. ή άλλου Ν.Π.Δ.Δ., τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι ενός έτους, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα με άλλη διάταξη. Ο σκοπός της διατάξεως αυτής είναι η κατοχύρωση των αποφάσεων της δικαιοσύνης που ικανοποιεί το περί δικαίου αίσθημα της πολιτείας και του υπέρ ου η απόφαση. Πρόκειται για έγκλημα κατά της απονομής της δικαιοσύνης. Η μόνη διαφορά που υπάρχει σε σχέση με την προγενέστερη διάταξη, έγκειται στο ότι η διατύπωση της αξιόποινης συμπεριφοράς γίνεται σε χρόνο αόριστο ("δεν συμμορφώθηκε", "υποχρεώθηκε") αντί του ενεστώτα που υπήρχε στο κείμενο του ν. 1911/1991, προκειμένου, με τον τρόπο αυτό, να αποφευχθούν κάποιες υπερβολές στην εφαρμογή της διάταξης αυτής στην πράξη. (Βλ. ΑΠ 379/2012, 2061/2010).

Η υποχρέωση συμμόρφωσης της διοικήσεως στις δικαστικές αποφάσεις αποτελεί έννοια πέραν της έννοιας του δεδεδειμένου της αποφάσεως. Είναι η υποχρέωση εφαρμογής, με πράξη ή παράλειψη της διοικήσεως, όσων απορρέουν από τη δικαστική απόφαση (βλ. «Η συμμόρφωση της διοικήσεως με τις δικαστικές αποφάσεις» Κείμενα Αθ. Ράντου, Ν. Παπασπύρου, εκδ. Αντ. Σάκκουλα). Ειδικότερα, είναι η υποχρέωση των οργάνων της διοικήσεως να συμμορφώνονται με θετικές ενέργειες αναλόγως των εκάστοτε περιπτώσεων προς το περιεχόμενο των δικαστικών αποφάσεων και να απέχουν από οποιεσδήποτε ενέργειες αντίθετες προς τα υπό του δικαστηρίου κριθέντα (Χ. Διβάνη, Η συμμόρφωση της διοικήσεως στις δικαστικές αποφάσεις κατά τη νομολογία, Νομική Βιβλιοθήκη | 08/02/2011).

- Το άρθρο 259 ΠΚ ορίζει ότι "υπάλληλος που με πρόθεση παραβαίνει τα καθήκοντα της υπηρεσίας του με σκοπό να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον παράνομο όφελος ή να βλάψει το κράτος ή κάποιον άλλο τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι δύο ετών, αν η πράξη αυτή δεν τιμωρείται με άλλη ποινική διάταξη". Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι στοιχεία της αντικειμενικής υποστάσεως του εν λόγω εγκλήματος είναι: α) η υπαλληλική ιδιότητα του δράστη, β) η παράβαση των υπηρεσιακών του καθηκόντων και γ) η προσφορότητα (δηλαδή η αντικειμενική δυνατότητα) της παραβάσεως καθήκοντος να προσπορίσει στον δράστη ή σε άλλον παράνομο όφελος ή να προκαλέσει βλάβη στο Κράτος ή σε άλλον. Πρόκειται για ιδιαίτερο έγκλημα με αυτουργό υπάλληλο υπό την έννοια του άρθρου 13α ΠΚ, κατά το οποίο "υπάλληλος είναι εκείνος στον οποίο νόμιμα έχει ανατεθεί, έστω και προσωρινά,

η άσκηση υπηρεσίας δημόσιας, δημοτικής ή κοινοτικής ή άλλου νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου". Στην έννοια του υπαλλήλου περιλαμβάνονται και οι υπουργοί και οι υφυπουργοί της Κυβέρνησης. Το προστατευόμενο έννομο αγαθό είναι η λειτουργία των δημοσίων υπηρεσιών αποκλειστικά προς το συμφέρον της πολιτείας και της κοινωνίας, που έχουν ταχθεί να εξυπηρετούν οι υπάλληλοι με χρηστότητα και καθαρότητα (ΑΠ 727/2000, 'Nomos'). Η ιδιότητα του υπαλλήλου ενσωματώνει ειδικά καθήκοντα και υποχρεώσεις, δεδομένου ότι διά μέσου του υπαλλήλου εκφράζεται η βούληση της κρατικής εξουσίας, ήτοι η πολιτειακή βούληση, από την ορθή δε άσκηση της εξουσίας εξαρτάται η απρόσκοπτη και εποικοδομητική λειτουργία των κρατικών οργάνων, των οποίων οι αποφάσεις επιλύουν ανακύπτοντα προβλήματα και διευθετούν διαφορές. Το υπαλληλικό καθήκον διαφοροποιείται ανάλογα με την εκάστοτε περίπτωση και η ειδικότερη μορφή του εξαρτάται από το είδος και τη φύση αυτού. Ως πηγή του καθήκοντος θεωρείται διάταξη νόμου, διατάγματος ή ιδιαίτερες οδηγίες εντός των πλαισίων των νόμων. Ενίοτε το καθήκον ενυπάρχει στη φύση της υπηρεσίας και εμμέσως προσδιορίζεται κατά περιεχόμενο, το οποίο δεσμεύει τον υπάλληλο με συναφή υποχρέωση ενεργείας, εντός των προδιαγεγραμμένων ορίων. Απαιτείται η από τον υπάλληλο άσκηση ανατεθειμένων καθηκόντων λειτουργικώς συνυφασμένων προς την φύση της υπηρεσίας, η δε ενέργεια του υπαλλήλου να είναι συνέπεια της κατά το νόμο ασκήσεως της δραστηριότητας, ως περιεχόμενο του καθήκοντος που του ανατέθηκε και που έγινε αποδεκτό από αυτόν. (ΑΠ 1062/2002, Ποιν. Δνη, 2002, σελ.729). Αξιόποινη είναι η ελεγχόμενη πράξη, ενέργεια ή παράλειψη του υπαλλήλου αν συνιστά έκφραση πολιτειακής βουλήσεως και άσκηση κρατικής εξουσίας μέσα στον κύκλο των δημοσίων υποθέσεων και όχι απλώς η παράβαση υποχρεώσεων, που ανάγονται και εξυπηρετούν άλλα συμφέροντα των δημοσίων υπηρεσιών, όπως η εύρυθμη λειτουργία αυτών, η τήρηση της υπαλληλικής δεοντολογίας κ.λπ. (ΑΠ 1334/92, Υπερ. 1992, σελ.1425).

Για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος της παραβάσεως καθήκοντος, απαιτείται επίσης δόλος του δράστη, που περιέχει τη γνώση και τη θέληση της παραβάσεως του υπηρεσιακού του καθήκοντος, καθώς και σκοπός του δράστη, ως πρόσθετο στοιχείο της υποκειμενικής υποστάσεως του εγκλήματος αυτού, συνιστάμενος στην επιδίωξη του δράστη να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον παράνομο όφελος ή να βλάψει το κράτος ή κάποιον άλλο, χωρίς να είναι αναγκαίο να επιτευχθεί η επιδιωχθείσα ωφέλεια ή βλάβη, η οποία μπορεί να είναι είτε υλική είτε ηθική. Για να συντρέχει δε ο σκοπός αυτός πρέπει όχι μόνο η βούληση του δράστη να κατατείνει προς αυτόν, αλλά και η συμπεριφορά του, όπως αναπτύσσεται, να μπορεί αντικειμενικά να οδηγήσει στην επίτευξή του, αφού ο σκοπός να προσπορίσει τον εαυτό του ή σε άλλον παράνομο περιουσιακό όφελος ή για να βλάψει το κράτος ή κάποιον άλλον προϋποθέτει ότι η πράξη, όπως επιχειρείται από το δράστη, δύναται να οδηγήσει στην απόκτηση παράνομου οφέλους ή στην πρόκληση βλάβης τρίτου (αντικειμενικό στοιχείο). Μεταξύ δε της αξιόποινης πράξεως της παραβάσεως καθήκοντος και του σκοπού οφέλους ή βλάβης πρέπει να υπάρχει αιτιώδης σχέση, ώστε η πράξη της παραβάσεως καθήκοντος, αν δεν είναι ο αποκλειστικός τρόπος, πάντως πρέπει να είναι ο πρόσφορος τρόπος περιποίησης του σκοπούμενου οφέλους ή βλάβης. Σκοπός παράνομης ωφέλειας ή βλάβης συντρέχει όταν ο δράστης επιδιώκει με την παράβαση των υπηρεσιακών του καθηκόντων να επιφέρει την παράνομη ωφέλεια ή τη βλάβη και συγχρόνως όταν η υπηρεσιακή

παράβαση είναι αντικειμενικά πρόσφορη να οδηγήσει στην ωφέλεια ή τη βλάβη με τον συγκεκριμένο τρόπο που σχεδιάστηκε και τελέστηκε από το δράστη, ο οποίος πρέπει να γνωρίζει την εν λόγω προσφορότητα. Τέτοια προσφορότητα υπάρχει όταν η ωφέλεια ή η βλάβη που επιδιώκει ο δράστης μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο με την παράβαση του συγκεκριμένου καθήκοντος ή και με την παράβαση αυτού, ενώ για την ολοκλήρωση του εγκλήματος του άρθρου 259 του ΠΚ δεν απαιτείται να πραγματοποιηθεί η επιδιωκόμενη παράνομη ωφέλεια ή βλάβη. Τέτοιο παράνομο όφελος κατά την έννοια του άρθρου 259 του ΠΚ είναι κάθε όφελος, το οποίο επιδιώκεται με την παράβαση του υπηρεσιακού καθήκοντος. (ΑΠ 74/2013, ΑΠ 759/2001, 'Nomos').

Στη συγκεκριμένη περίπτωση οι αναφερόμενοι, κ. κ. Υπουργός και Αναπληρωτής Υπουργός των Οικονομικών της Κυβέρνησης, είναι υπάλληλοι κατά την έννοια του άρθρου 259 του Ποινικού Κώδικα και δεν εφαρμόζουν την υπ' αριθμ. 2193/2014 δικαστική απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας που αναφέρεται παραπάνω, κατά παράβαση των καθηκόντων τους ως Υπουργού και Αναπληρωτή Υπουργού που προΐστανται του καθ' ύλην αρμοδίου υπουργείου και των διατάξεων του Συντάγματος για την ισχύ και το κύρος των δικαστικών αποφάσεων και του νόμου 3068/2002, με απευθείας σκοπό να βλάψουν υλικά – οικονομικά αλλά και ηθικά τους Έλληνες στρατιωτικούς και τους αναφέροντες προσωπικά, μη καταβάλλοντας τα χρηματικά ποσά που θα όφειλαν να υπολογίσουν και να μας καταβάλουν σε εκτέλεση της δικαστικής απόφασης. Με τη συμπεριφορά τους, δηλαδή τη μη εκτέλεση του καθήκοντός τους ως Υπουργού και Αναπληρωτή Υπουργού των Οικονομικών, που συνίσταται στην άμεση εκτέλεση της απόφασης του ανωτάτου δικαστηρίου, οι αναφερόμενοι επιδιώκουν να βλάψουν τα οικονομικά συμφέροντα των Ελλήνων στρατιωτικών αλλά και ημών των αναφερόντων, η δε συμπεριφορά τους αυτή είναι αντικειμενικά πρόσφορη να οδηγήσει σ' αυτό το αποτέλεσμα και οι αναφερόμενοι το γνωρίζουν.

- Επειδή στη συγκεκριμένη περίπτωση από όσα προαναφέρθηκαν οι αναφερόμενοι τέλεσαν τα αδικήματα των άρθρων 259 και 232Α παρ. 1 του ΠΚ, τόσο κατά την αντικειμενική, όσο και κατά την υποκειμενική τους υπόσταση, σύμφωνα με τα όσα περιγράφονται παραπάνω.

Για τους παραπάνω λόγους

Ζητάμε να ασκηθεί ποινική δίωξη κατά των αναφερομένων, και οποιοδήποτε άλλου υπαιτίου προκύψει από τη δικαστική διερεύνηση, για τα αδικήματα των άρθρων 259 και 232Α παρ. 1 του ΠΚ, καθώς και για οποιοδήποτε άλλο αδίκημα ήθελε προσδιοριστεί από τον κ. Εισαγγελέα, και να επιβληθεί η νόμιμη τιμωρία επί αυτών.

Αθήνα, 22-8-2014

Για το ΔΣ της ΕΣΠΕΑ, κατ' εξουσιοδότηση

Ο Πρόεδρος